

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOȘAR NR. .../COM/2005 DECIZIE NR. .../R-C

Ședința publică din 02 Decembrie 2005

Curtea compusă din:

- Președinte : ... - judecător
- Judecător : ...
- Judecător : ...
- Grefier : ...

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești , reprezentat prin
Procuror ...

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de
pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE**
VÂLCEA, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. ... nr. 17, județul
Vâlcea, împotriva sentinței nr. .../septembrie 2005, Tribunalul Vâlcea
- Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în dosarul nr.
.../CAF/2005.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, a răspuns consilier -
juridic Tănăsie Constantin, pentru recurenta - pârâtă, lipsă fiind intimata -
reclamantă .

Procedura, legal îndeplinită.

Recursul este scutit de plata taxei de timbru .

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care :

Reprezentantul recurentei - pârâte, având cuvântul, precizează că
nu mai are alte cereri de formulat în cauză .

Curtea, în raport de această împrejurare, constată recursul în stare
de judecată și acordă cuvântul asupra acestuia pe fond .

Consilier - juridic Tănăsie Constantin, având cuvântul pentru
recurenta - pârâtă, solicită admiterea recursului, pentru motivele expuse pe
larg în scris și pe care le susține oral în ședința publică .

Reprezentantul Parchetului, având cuvântul, pune concluzii de respingere a recursului ca nefondat și de menținere a hotărârii pronunțată de către instanța de fond ca fiind temeinică și legală.

CURTEA

Asupra recursului de față :

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Vâlcea sub nr. 546/23.03.2005, așa cum a fost precizată, reclamanta S.C. *TRAVEL* S.R.L. *TRAVEL* a solicitat,, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, anularea deciziei nr. 15 din 20.12.2005, a deciziei de impunere nr. 148 din 20.12.2004, a raportului de inspecție fiscală, obligarea pârâtei la plata de dobânzi și penalități, conform art.113 alin.1 Cod pr. fiscală, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că prin decizia de impunere nr. 148 din 20.12.2004, a fost obligată să plătească suma de 205.500.000 lei, reprezentând TVA suplimentar, iar contestația formulată împotriva acestei decizii a fost respinsă de pârâtă, justificat de faptul că facturile nr. 9581790 din 3.01.2003 și respectiv nr. 9581790 din 2.12.2003, au fost stornate nejustificat.

Reclamanta învederează că, în mod eronat s-a considerat că facturile au fost stornate nejustificat, întrucât S.C. *TRAVEL* S.R.L. a încheiat la data de 01.06.2002, cu S.C. *TRAVEL* S.A., contractul de închiriere al unui autoturism Hyundai cu număr de înmatriculare VA 311Y în schimbul unei chirii de un miliard lei, fără TVA, chiria urmând să fie facturată astfel: 10.000.000 lei, la 6 luni de la încheierea contractului; 200.000.000 lei, la 18 luni de la încheierea contractului și diferența, la finalul acestuia.

La 31.08.2004, cele două societăți au reziliat contractul de închiriere și au stornat facturile prin care s-au calculat primele două rate, deoarece nu se mai putea derula contractul, ca urmare a faptului că S.C. *TRAVEL* S.R.L. a înstrăinat autoturismul la data de 14.12.2003, cu factura nr.9581790.

Se mai arată că actul adițional de desființare a contractului a reprezentat voința părților, care și-au îndeplinit prestațiile, încheind și o altă convenție, prin care S.C. *TRAVEL* S.R.L. a facturat suma de 10.000.000 lei, fără TVA, pe perioada scursă în care S.C. *TRAVEL* S.A. a folosit autoturismul închiriat.

Se învederează și faptul că în mod eronat s-a considerat că S.C. *TRAVEL* S.A. a efectuat pentru S.C. *TRAVEL* S.A. și S.C. *TRAVEL* S.R.L.

S.R.L. transport de mărfuri, întrucât măturile au fost achiziționate la magazinele celor două societăți și transportate cu autoturismul închiriat la sediul S.C. S.A. și în consecință, suma de 181.500 lei a fost imputată în mod eronat, facturile fiind stornate corect.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art.182 Cod pr.fiscală și au fost atașate actele de la filele 4-16 dosar.

Acțiunea a fost legal timbrată.

Prin întâmpinarea aflată la filele 1-3 dosar, pârâta a solicitat respingerea acțiunii pentru aceleași motive de fapt și de drept arătate în decizia nr. 1/20.12.2005.

Prin concluziile scrise depuse la dosar, reclamanta a reiterat susținerile din acțiunea formulată.

În cauză, s-a administrat probe cu înscrisuri și expertiza contabilă. Prin sentința nr. 1/20.12.2005, Tribunalul

Secția comercială și de contencios administrativ a admis în parte acțiunea, astfel cum a fost precizată de reclamantă, a anulat în parte decizia nr. 1/20.12.2005 emisă de pârâtă; decizia de impunere nr. 1/20.12.2004 și raportul de inspecție fiscală, anexă la aceasta, încheiat la 10.12.2004, menținându-le pentru suma de 85.000 RON, respectiv 85.000 lei.

S-a respins capătul de cerere privind obligarea pârâtei la plata de dobânzi și penalități, conform art.113 alin.1 Cod pr.fiscală.

A fost obligată pârâta, către reclamantă, la plata sumei de 85.000 RON (85.000 lei), cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut următoarele:

La data de 01.06.2002, între S.C. S.A. și S.R.L. S.A. și încheierea autovehiculului înmatriculat sub nr. 123456789 (fila 14).

Contractul are o valabilitate de 5 ani, iar cuantumul chiriei a fost stabilit la nivelul sumei de un miliard lei, fără TVA, chiria urmând să fie facturată astfel: 60% la 6 luni de la semnarea contractului; 25% la 18 luni de la semnarea contractului și 15% la terminarea acestuia.

Chiria stabilită prin contractul încheiat de părți, a fost facturată de S.C. S.A. S.R.L., proprietara autoturismului închiriat, astfel: cu factura nr. 1/20.12.2003 din 3.01.2003 în valoarea totală de 1.000.000 lei, din care: TVA - 100.000 lei, reprezentând servicii și cu factura nr. 2/20.12.2003 din 20.12.2003 în valoare totală de 1.000.000 lei, din care TVA - 100.000 lei; facturile enunțate au fost stornate în luna septembrie 2004, prin emiterea facturii fiscale nr. 1/20.12.2004 din 01.09.2004, în sumă totală de 1.000.000 lei, din care, TVA în sumă de 100.000 lei și a facturii nr. 2/20.12.2004 din 20.12.2004 în sumă de 1.000.000 lei, din care TVA în sumă de 100.000 lei.

Prin actul adițional nr. 1/20.12.2004, anexă la contractul încheiat la 01.06.2002, s-a reziliat contractul de închiriere a autoturismului cu

acordul părților și s-a dispus stornarea facturilor de prestări servicii emise și facturate de către S.C. S.R.L. către S.C. S.A. a prestărilor de servicii în valoare de 1.000.000 lei, fără TVA.

Prin raportul de inspecție fiscală din 2004 (f.39-47) organul de control fiscal a stabilit că potrivit art.4 alin.1 lit.e din Legea nr.345/2002 privind TVA, prestările de servicii, respectiv închirierea de bunuri, reprezintă operațiune impozabilă și ca atare a determinat TVA suplimentară în sumă de 1.000.000 lei, argumentat și de faptul că în mod eronat agentul economic a stornat facturile reprezentând prestări de servicii, întrucât în perioada iunie 2002 - decembrie 2003, s-a efectuat prestarea de servicii menționată în contractul încheiat de părți.

Împotriva deciziei de impunere nr.148/2004 și a raportului de inspecție fiscală, anexă la acesta, S.C. S.R.L. a formulat contestație.

Prin decizia nr.15 din 3.03.2005 emisă de D.G.F.P. s-a respins contestația formulată ca neîntemeiată, argumentat de faptul că potrivit art.4 alin.2 lit.e din Legea nr.345/2002, operațiunile de închiriere reprezintă operațiuni impozabile, iar rezilierea dispusă prin actul adițional operează numai de la data întocmirii acestuia, neputând avea efecte retroactive asupra obligațiilor existente deja între părțile contractante.

Problema pe care o ridică speța în cauză, este aceea de a se stabili dacă pentru chiria aferentă perioadei de derulare a contractului, respectiv 2002 (data încheierii) - 2004 (data rezilierii), reclamanta datorează TVA, precum și dacă, aceasta datorează TVA, aferentă avansului din chirie rămasă neutilizată ca urmare a rezilierii contractului de închiriere.

În conformitate cu prevederile art.4 alin.1 lit.e din Legea nr.345/2002, privind TVA, operațiunile de închiriere de bunuri mobile sau imobile, reprezintă operațiuni impozabile ce sunt cuprinse în sfera de aplicare a TVA.

La data încheierii - 2002, contractul de închiriere a fost valid și a produs efecte, reclamanta emițând conform prevederilor contractuale facturi pentru primele două rate ale chiriei, S.C. S.A. beneficiind de folosința autoturismului.

Faptul că S.C. S.A. a beneficiat de folosința autoturismului închiriat, reiese și din expertiza contabilă întocmită în cauză (f.60), expertul stabilind că societatea a utilizat autoturismul închiriat pentru transport marfă, lucru ce rezultă din facturile aflate la filele 48,49,50 dosar.

Rezilierea contractului de închiriere s-a făcut prin actul adițional din 31.08.2004, prin acordul părților și nu în baza pactului comisoriu înserat în contract, astfel că pentru perioada cuprinsă între data încheierii și data rezilierii, contractul își produce efectele.

F
f
r
fi

O
ar
în

ste
co:
dat

dol
reți

»pe
dreș
art.1
com

Contractul de închiriere al autoturismului în speță, este un contract cu executare succesivă, iar desființarea unui astfel de contract intervine numai pentru viitor, din ziua rezilierii și nu operează pentru trecut, nefiind neregularități sancționate cu rezoluțiunea.

Spre deosebire de rezoluțiune, rezilierea face să înceteze efectele contractului numai pentru viitor, rămânând neatinse prestațiile succesive care au fost făcute anterior rezilierii.

Ca atare, rezilierea de comun acord a părților a contractului de închiriere nu are ca efect anularea prestațiilor efectuate de către cele două părți contractante până la data rezilierii și nici reducerea contravalorii acestora, pe considerentul că bunul a fost utilizat pe o perioadă scurtă de timp.

Având folosința bunului închiriat, utilizarea acestuia ține de atributul beneficiarei care putea determina modul în care autoturismul putea fi folosit.

Prin urmare, indiferent de gradul de utilizare a bunului închiriat, reclamanta avea dreptul să încaseze chiria aferentă perioadei cuprinse între data închirierii și data rezilierii contractului și să colecteze TVA aferentă.

Deși prin acțiunea formulată, reclamanta arată că rezilierea s-a produs întrucât contractul nu se mai putea derula, deoarece autoturismul a fost înstrăinat la data de .2003 cu factura nr. , din actul adițional rezultă că rezilierea contractului s-a realizat prin acordul de voință al părților, fără a se face referire la imposibilitatea executării contractului.

De altfel, reclamanta nici nu face dovada rădierii autoturismului.

Prin urmare, pentru perioada de derulare a contractului - .2003 - .2004, reclamanta trebuia să încaseze chiria aferentă.

Întrucât valoarea chiriei pentru perioada de închiriere este de 5 ani, se ridică la suma de 1 miliard fără TVA, chiria lunară pe care trebuia să o încaseze reclamanta se ridică la suma de lei.

În ceea ce privește diferența de chirie prevăzută în facturile stornate de reclamantă, reprezintă avans rămas neutilizat, ca urmare a rezilierii contractului, care se regularizează de părți și pentru care reclamanta nu datorează TVA.

Referitor la capătul de cerere privind obligarea pârâtei la plata de dobânzi și penalități, conform prevederilor art.113 Cod pr.fiscală, tribunalul reține următoarele:

Conform prevederilor art.119 din Codul de procedură fiscală, „pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget, contribuabilul are dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut de art.112 sau art.199 după caz. Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor”.

Așa cum rezultă din prevederile art.112 lit.e Cod pr.fiscală, sumele stabilite prin hotărâri ale organelor judiciare, se restituie la cererea debitorului.

Conform prevederilor alin.4 al aceluiași articol, în cazul în care debitorul înregistrează obligații fiscale restante, sumele se vor restitui numai după efectuarea compensărilor, potrivit Codului de procedură fiscală.

Dobânda reprezintă o obligație adiacentă și se acordă la cererea contribuabilului, în măsura în care se solicită și obligația principală.

În situația în cauză, prin acțiune reclamanta nu a solicitat și restituirea sumei ce reprezintă TVA nedatorată.

Prin urmare, față de prevederile legale enunțate mai sus, reclamanta are posibilitatea de a solicita organului fiscal restituirea sumelor cu titlu de TVA nedatorată, ce rezultă din hotărâri judecătorești și a dobânzilor aferente, în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele arătate, tribunalul a respins acest capăt de cerere.

Față de cele menționate, în temeiul art.18 din Legea nr.345/2002, tribunalul a admis în parte acțiunea, așa cum a fost formulată și precizată de reclamantă, a anulat în parte decizia nr. ... din ...2005 emisă de pârâtă, decizia de impunere nr. ... din 2004 și raportul de inspecție fiscală anexă la aceasta încheiat la 15.12.2004, menținându-se pentru ... lei RON, respectiv ... lei ROL.

S-a respins capătul de cerere privind obligarea pârâtei la plata de dobânzi și penalități, conform art.113 alin.1 Cod pr.fiscală, și aceasta a fost obligată la plăta către reclamantă a sumei de ... lei RON (... lei ROL), reprezentând cheltuieli de judecată, constând în taxă de timbru, onorariu expert și onorariu avocat.

Împotriva sentinței nr. ... din 27 septembrie 2005, pronunțată de Tribunalul ... - Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, în termen legal, a declarat recurs pârâta D.G.F.P. ..., criticând-o pentru nelegalitate.

Recursul pârâtei este motivat în drept pe disp.art.304 pct.9 și art.304¹ Cod pr.civilă, susținându-se că hotărârea atacată a fost dată cu aplicarea greșită a legii.

În dezvoltarea recursului, pârâta arată că, în mod greșit, tribunalul a menținut în parte decizia nr. ... din ...2005 emisă de pârâtă, decizia de impunere nr. ... din ...2004 și raportul de inspecție fiscală, anexă la acesta, încheiat la ...2004, pentru suma de ... RON, deși prestările de servicii, respectiv închirierea de bunuri, reprezintă o operațiune impozabilă, conform prevederilor art.4 alin.1 lit.e din Legea nr.345/2002; stornarea facturilor emise a fost efectuată în mod eronat; s-a încercat fraudarea legii, prin întocmirea unui act adițional ce prevedea măsuri pentru trecut; pentru operațiunile economice derulate, societatea a emis în mod corect facturile de

chirie, ce au fost înregistrate în contabilitate, neavând relevanță faptul că bunul nu a fost radiat, dar fiind cert că acesta a fost înstrăinat, prin emiterea unei facturi fiscale.

Recursul pârâtei este fondat.

În mod nelegal, tribunalul a menținut în parte decizia nr. 17 din 03.2005 emisă de pârâtă, decizia de impunere nr. 17 din 03.2004 și raportul de inspecție fiscală, anexă la acesta, încheiat la 03.2004, pentru suma de 1000 RON.

Prin actul adițional nr.1 încheiat la 03.2004, la contractul de prestări servicii, s-au stornat facturile nr. 17/03.01.2003 și nr. 17/03.01.2003, pentru o perioadă anterioară, după ce prestările de servicii au fost efectuate și după ce acestea au fost înregistrate în contabilitate. Deși stornarea presupune o greșeală, în speță nu poate fi vorba de o greșeală; prin stornare, se impune restabilirea situației de fapt anterioară, dar în speță aceasta nu mai este posibilă, contractul dintre părți fiind reziliat, iar autoturismul fiind înstrăinat.

Prestările de servicii, respectiv închirierea de bunuri, reprezintă o operațiune impozabilă, conform art.4 alin.1 lit.e din Legea nr.345/2002, astfel că reclamanta datorează întreaga sumă de 1000 lei, reprezentând TVA colectată, stornarea celor două facturi fiind efectuată în mod nejustificat.

Față de aceste considerente, urmează ca în baza art.312 alin.1,2 și 3 Cod pr.civilă, să se admită recursul și să se modifice în parte sentința, în sensul respingerii acțiunii și pentru restul sumei de 1000 RON, înlăturând obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Se vor menține în rest dispozițiile sentinței.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII D E C I D E

Admite recursul formulat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE**, cu sediul în str. nr. 17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. 17 din septembrie 2005, Tribunalul Vâlcea - Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în dosarul nr. 17/CAF/2005, intimată-reclamantă fiind S.C. S.R.L. cu sediul în str. nr.24, județul Vâlcea.

Modifică în parte sentința de mai sus, în sensul că respinge acțiunea reclamantei și pentru restul sumei de 1000 RON și înlătură obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Mentine în rest sentința.

Irevocabilă.

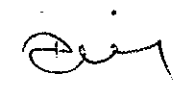
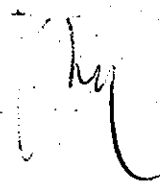
Pronunțată în ședință publică, astăzi 2 decembrie 2005, la Curte
de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ.

Red. ...

.../4 ex.

06.01.2006

jud.fond.L.

Grefier,

